

استرس بعد از سانحه

اختلال استرس بعد از سانحه عبارتست از مجموعه‌ای از علائم که پس از مواجهه فرد با حوادث آسیب زای زندگی ایجاد می‌شود. این اختلال در اثر حوادث و رویدادهایی بوجود می‌آید که فراتر از طاقت و ظرفیت روانی فرد باشد و معمولاً بعد از حوادثی مانند یک تصادف شدید، مرگ غیرمنتظره یکی از افراد مورد علاقه، تهدید جسمی یا جنسی، تجاوز جنسی، هر گونه رفتار وحشیانه و خشونت بار و جنگ به وجود می‌آید.

حوادث و بلایای طبیعی مثل سیل، زلزله، آتش سوزی و .... نیز در ایجاد آن دخیل است.

تقریباً هر کسی علایم اختلال استرس پس از سانحه را در طی ماه اول پس از حادثه تجربه خواهد کرد. اغلب افراد پس از چند هفته به آرامی با اتفاقات پیش آمده کنار می‌آیند و علایم استرس به مرور از بین می‌روند.

در حدود یک سوم افراد، علائم ادامه پیدا می‌کند و نمی‌تواند با آنجه که اتفاق افتاده است کنار بیاید علائم استرس پس از حادثه اگر چه ذاتاً طبیعی می‌باشند. اما وقتی طولانی گردند زندگی فرد را دچار اختلال می‌کنند. هر چه شدت حادثه بیشتر باشد احتمال ابتلا به بیماری پس از سانحه بیشتر می‌گردد.

علایم دیگر

- * مرور مکرر خاطرات ناراحت کننده از رویداد
- * بازگشت به گذشته
- * احساس پریشانی، افسردگی و اضطراب شدید
- * واکنش‌های فیزیکی شدید در زمان یادآوری رویداد (مانند تپش قلب، تنفس سریع، حالت تهوع، گرفتگی عضلانی، تعریق)
- * از دست دادن علاقه به فعالیت‌های مورد علاقه در گذشته و عدم میل به ادامه زندگی
- * کاهش تمرکز و توجه
- * خشمگین شدن و عصبانی شدن بی دلیل
- * مشکلات خواب (بی خوابی، کابوس، خواب شبانه سبک)
- واکنش احساسی به استرس اغلب با دردهای عضلانی، ضربان قلب نامنظم، اسهال، ترس، افسردگی، مصرف مواد مخدر، استفاده از الکل و ... همراه هستند.

تشخیص اختلال استرس پس از سانحه

اختلال استرس پس از سانحه زمانی تشخیص داده می‌شود که نشانه‌های آن برای مدتی بیشتر از یک ماه تداوم داشته باشد. اگر نشانه‌های اختلال استرس پس از سانحه وجود داشته باشند، پژوهش با انجام معاینه

علائم اختلال استرس پس از سانحه

مهمترین ویژگی اختلال استرس پس از سانحه، اضطراب دائمی، گوش به زنگ بودن بیش از حد، افسردگی و تجربه مجدد حادثه در خواب و بیداری است. بسیاری از بیماران احساس غم عمیق، افسردگی، اضطراب، احساس گناه یا عصبانیت می‌کنند. به غیر از این احساسات قابل درک، سه نوع عمده علائم دیگر هم وجود دارند:

مرور خاطرات ناگوار و کابوس

آن حادثه و صحنه دلخراش دائمی پیش چشم فرد تکرار می‌شود، ممکن است تکرار حادثه در ذهن و خیال و یا حتی در خواب باشد. این تجربیات ممکن است آن چنان واقعی و طبیعی به نظر برسند که فرد احساس کند واقعاً آن حادثه در حال اتفاق است.

دوری گزینی و بی تفاوتی: دوباره زنده کردن خاطرات بسیار افسرده کننده است بنابراین ممکن است فرد بخواهد به آنها بی توجهی کند مثلاً خودش را با سرگرمی، کار زیاد، یا حل کردن

جدول و ... مشغول می‌کند و از مکانها و افرادی که باعث به یاد آوردن حادثه می‌گردند دوری می‌کند. فرد ممکن است خود را به بی تفاوتی کامل بزند و کمتر با دیگران ارتباط برقرار کند.

حالت گوش به زنگ بودن و آماده باش: فرد ممکن است همیشه در حالت آماده باش به سر ببرد، گویی که منتظر خطر است. اضطراب دارد، ناآرام و هم قرار است و واکنش، از جای بد، دا

استرس بعد از سانحه

تلفن: 13-32342000

تپیه و تنظیم: منیره خطیبی، کارشناس پرستاری، سوپر وایز
آموزش سلامت، زمستان 1397
بازنگری: زمستان 1399

گونه دیگری درباره خاطرات نامطلوب فکر کنند و درمان مواجهه سازی که فرد در آن تجرب فاجعه آمیز را مجدداً برای خود یادآوری می‌کند و یا اینکه در معرض موضوعات یا موقعیت هایی که باعث اضطراب می‌شوند قرار می‌گیرد. این امر طی روندی کنترل شده و در محیطی ایمن انجام می‌گیرد و فرد را در مواجه شدن با ترس‌هایش کمک می‌کند و بتدریج باعث می‌شود در شرایطی که سابقاً ترس‌آور و اضطراب‌زا بوده احساس راحتی کند.

توصیه هایی در رابطه با چگونگی مقابله با استرس:

موقعیت های پراسترس را کم کنید. با دیگران صحبت کنید. وقت خود را تنظیم کنید. سیگار را ترک یا کم کنید. از الکل و مواد مخدر استفاده نکنید به طور منظم ورزش کنید به اندازه کافی استراحت کنید. وزن خود را کنترل کنید. موسیقی ملایم گوش کنید. از مشاوره افراد حرفه ای استفاده کنید.

تکنیک های آرام سازی را بیاموزید (تنفس های عمیق، تمرکز، آرام

ش
ماهیه
-
چه-
ها،
برخ

ی از راههای خلاصی از استرس می‌باشند).

آزمون‌های گوناگونی را جهت رد بیماری جسمانی به کار می‌برد. اگر هیچ گونه بیماری جسمانی پیدا نشد بیمار ممکن است به یک روان پزشک، روان/شناس و یا متخصص بهداشت روان ارجاع داده شود. روانپزشکان و روانشناسان از مصاحبه و وسائل سنجش ویژه‌ای که برای ارزیابی فرد جهت اختلالات اضطرابی طراحی شده است استفاده می‌کنند.

درمان

هدف از درمان، کاهش علائم روحی و جسمی، بهبود عملکرد روزانه و کمک به فرد جهت بهتر کنار آمدن با رویدادی است که سبب این اختلال شده است. درمان شامل روان درمانی (رفتار درمانی هیپنوتیزم) و دارو درمانی است

دارو درمانی: گرچه داروها می‌توانند نشانه‌ها را مقداری تسکین دهند، اما به تنها یی برای بهبود بخشیدن به مشکلات روانی بیمار کافی نیست.

روان درمانی: شامل یادگیری مهارت‌هایی برای مدیریت علائم و توسعه راههای مقابله با استرس می‌باشد. انواع روش‌های روان درمانی عبارتند از: گروه درمانی، درمان شناختی رفتاری، درمان مواجهه سازی با اجازه دادن به فرد برای به استراک گذاشتن افکار، ترس